Написав Світлана Касянчик
П'ятниця, 06 червня 2014, 00:41

Помирає Ісус на хресті.
Учні - в ступорі, дами - в сльозах.
А довкола їх люди прості
Топлять в крові зневіру і страх.

У обривках розбурханих фраз,
У словах, що летять звідусіль,
Відчувається зло й водночас
Спантеличеність, сумнів і біль.

Не зійшов! Не побив! Не прокляв!
Навіть слова з хреста не зронив!
А недавно ж Він в храмі свистав
Батогом! І погром учинив!

Владний жест і учительський тон.
Хто й коли так сміливо навчав?
То, на Свій лад тлумачив закон,
То, Він хворих в суботу зціляв.

Фарисеям, мов в спеку пожар,
Допікав за святенництва гріх.
І багато хто вірив, що цар,
Син Давидів, прийшов до своїх.

Біг щоденно до Нього народ.
Бо ж, солодкі про волю слова!
Люд шептався про переворот,
Що година ось йде рокова.

Запевняв Він: наблизилось вже
Царство Боже до їхніх країв.
Та не згинуло військо чуже!
Сам зачислений до злодіїв!

Темнота. Гніт загарбників. Збіг
Сподівань і обставин життя -
Користатись цим вправно Він міг.
Там - засудження! Тут - співчуття!

Хтось казав, що кормив і зціляв?!
А ви впевнені у джерелі?
... Голови вже Христос не тримав.
Сохла згустками кров на землі...

-Оправдати надій не зумів!

А про добре вже й згадки нема...
Вверх летять гострі камені слів.
З неба сіється тиша німа...

Шаленіє юрба (веселить,
Мов вино, безпорадність Христа).
Під цькування старійшин кричить:
-Цар Юдейський, зійди із хреста!

Клапті шкіри висять вздовж спини,
Над суглобами плетиво жил...
Той, в Кому не бувало вини,
Через гріх залишився без сил.

І ніхто зрозуміти не зміг,
Що вершилося в них на очах.
-Отче Мій, не врахуй їм цей гріх...
Хто пізнав до кінця Його шлях?

Божий Син помирає від ран.
Тільки так можна тіло спасти.
-Елі! Елі!... Роди християн...
Треба. Варто дорогу пройти...

****

Якщо розум в порядних людей
Замінити на адреналін,
То під тиском зневіри й ідей
Стануть люди, немов пластилін.

Хочеш - жертву ліпи, хоч - борця,
Хоч - змішай їх з когортою вбивць.
Поки йтиме етап до кінця,
Буде й Вовк охоронцем у вівць.

У непевні, бурхливі часи,
Мов олива,пролита на жар,
То - підбурювачів голоси
І очей завидющих піар.

Ціль спроможна зріднити чужих
І прогнати братів за кордон.
Доки в людства є право на гріх,

Не відмінить ніхто цей закон:

У свободи фатальна ціна -
Це позбавлення прав і свобод.
Там не буде бар'єром вина,
Де розбестили гордий народ.

Стане Ірод з Пилатом на "ти".
Хоч злочинець Варава, та свій.
Головне тут - уклад зберегти.
Назарет - не колиска месій!

...Раптом темно, мов в північ, в обід.
Трощить скелі старі землетрус...
І замовк переляканий світ,
І "Звершилося!" крикнув Ісус.